

12

2007. DECEMBER

BÉKESÉGET, BOLDOGSÁGOT,
CSENGŐSZÓT ÉS GYERTYALÁNGOT.

Szivárvány

DONKÓ LÁSZLÓ versei

Az első hópihe

Ez az első hópihe,
az első hócsillag,
ezer fényes ággal
ablakomon csillog...
Nincsen is már setét,
hold helyett is fénylik,
– zuhog már a többi,
s föllátok az égig...

Pilinkél a hó

Pilinkél a hó a gyepre,
Tisztásra s a rengetegre,
Süveget húz hegyoromra
És a vadrózsabokorra.
Nem ül langy szél a fenyőre,
Juhnyáj sem jár legelőre,
Duruzsol a cserfa lángja,
Nyár költözik a szobánkba...

KOVÁCS ANDRÁS FERENC

Téli falucska

Kis falu, nagy falu,
Kanyarog az útja –
Hóval a tél szele
Befedi, befújja...

Kis kapu, nagy kapu
Könyököl az útra –
Kavarog a fagyos ég,
Havazik a kútra...

Kis kutya, nagy kutya
Ki-kifut az útra –
Didereg az ökör is,
Ha kimegy a kútra.

CSEH KATALIN

Vallomás

Szemeid tükrében
a világot nézem,
csillag-kitűző vagy
gyűrött bársony-égen.

Szemeid tükrében
a világot látom,
tűzmadár árnya vagy
zúzmarás faágon.

Szemeid tükrében
a csendet is hallom,
lépés vagy nesztelen
ringatózó pallón.

SZABÓ ZELMIRA rajzai

KOVÁCS ANDRÁS

A kis veréb és a fenyőfa

Nagy pelyhekben szállingózni kezdett a hó. Hamarosan mindent betakart. A cipőtalpak koppanása egyre halkabb lett, elnyelte a hó. Olyan volt a táj, mintha egy jóságos kéz puha vattacukorral hintette volna be az egészet.

Egy kis veréb a tér közepén álló, feldíszített fenyőfa ágára repült.

– Mik ezek a furcsa lógók az ágaidon? – szólította meg.

– Ezek nem lógók, hanem világító díszek – válaszolt kicsit sértődötten a fenyőfa.

Ebben a pillanatban a tér sarkánál feltűnt egy csapat betlehemes fiúcska. A kis veréb ijedten húzta össze magát, mert emlékezett rá, hogy ezek a fiúk megdobálták. De most – a kis madár legnagyobb meglepődésére – nem bántották, békésen lépdeltek el a fenyőfa alatt.

Lassan közeledett az este. Nagy nyugalom ült meg a várost.

– Mi készül itt? – kérdezte a veréb.

– Hát te nem is tudod? Ma lesz Karácsony este! – világosította fel a fenyőfa.

– Mi az a Karácsony? – kíváncsiskodott a madár.

– Karácsonykor az emberek örülnek és boldogok. Nem bosszantják egymást, és kibékülnek. Tudod, Karácsony a szeretet ünnepe!

– Most már értem! – derült fel a kismadár. – Hát ezért nem bántottak a gyerekek. De jó volna, ha mindig Karácsony lenne!

Csillagok jelentek meg az égen. Fényesen ragyogtak. Hirtelen kigyúltak a fények a fenyő ágain.

– Ó, de szép vagy! – kiáltott fel a kis veréb a fényfüzérbe öltözött fenyőfa láttán.

– Nézz csak oda! – mutatott ágával a házak ablakaira a fenyőfa.

Minden ablakban ott pompázott egy-egy szépen feldíszített karácsonyfa. Innen is, onnan is felhangzott a Mennyből az angyal...

– Ez csodálatos! – lelkendezett a kis veréb. – Nagyon szeretem a Karácsonyt!

Újra eleredt a hó. A kis veréb boldogan simult a fenyőfa ágához. Nem félt, hisz már tudta: Karácsonykor béke van, az emberek szívében szeretet uralkodik, ilyenkor nem bántanak senkit. Még őt sem.

TOLNA ÉVA

Törpefenyő

A kisfenyővel még a nyáron találkoztunk a Hargita aljában.

– Törpefenyő! – kiáltotta Eszterke, amint meglátta. – Talán nem tudtál felkapaszkodni a hegyre? Vagy itt felejtettek? Hazaviszlek. Karácsonyi fenyő lesz, a kistestvéremnek –

árulta el a titkot kedvesen. – Majd a kisszé-
kemre állítalak, ott azonnal észrevesz. Én is
mindig arra álltam, ha azt akartam, hogy rám
figyeljenek. „Leesél!” – aggódott ilyenkor anya,
és következett a nagy ölelés. Nagyon fogunk
szeretni. Nálunk még a telet is átvészeldheted
a jó meleg szobában. Jaj, engem is itt felejtet-
tek! – ijedezett, amint körülnézett.

De hamar megnyugodott, mert a család ott
várta a kapaszkodónál.

A kisfenyőről nem esett szó többé. Eszterke
mégis gyakran lerajzolta, sőt az egyik rajzot, a
legsikerültebbet Karácsony táján még postáz-
ta is: Törpefenyőnek a Hargita aljába.

Amikor a Tél megrázta szakállát, fehér ru-
hájában eljött az ünnep. Szép, nagy fenyő
pompázott a meghitt gyertyafényben. Szállt a
karácsonyi ének, ragyogtak a boldog gyer-
mekarcok. Eszterke azonban nem énekelt.

– Nem örülsz? – kérdezték a többiek.

– Hiányzik egy gyertya, a kistestvéremé –
rebegette.

– Aki keres, az talál – fordították szülei tré-

fásabbra a szót.

Nem is kellett nagyon keresnie, mert a kisszé-
ken, a nagy fenyő mellett
egyetlen gyertyával ott
tündökölt a Törpefenyő.

– Mégis eljött! Ugye itt
marad, amíg a kistestvé-
rem megszületik? – örven-
dezett felszabadultan.

– Akkor majd együtt
visszük vissza a Hargitára
– mosolygott megilletődve
anya is.

És egyszerre valami
nagy-nagy fényesség tá-
madt a szobában. Talán
csak nem a karácsonyi
csillag állt meg az ablaknál
egy pillanatra, hogy hírül
vigye a gyermek születé-
sét?

FORRÓ ÁGNES rajzai

TOLNA ÉVA

Ünnep

Ahol sokan vannak,
vidámabb az ünnep,
örömük gazdagabb,
ha együtt örülnek.
Ahol sokan vannak...

A kicsik énekét
gyorsan szárnyra kapja,
nagyobbaknak ajkán
erősödik hangja.
Ahol sokan vannak...

Ahol sokan vannak,
elidőz az ünnep,
fenyőfán a gyertyát
sorra gyújtja, mindet.
Áldja a családot,
szent Karácsonyt hirdet.
Ahol sokan vannak.

SZIGETI LÁSZLÓ

Miklós

Egy kis őrangyal állt Szent Miklós előtt. Szeretett mindig ott lenni, ahol zajlottak az események, és ilyenkor, év vége felé az öreg püspök körül igencsak megélénkült a világ.

A kis angyal igazított egyet az öreg hatalmas zsákján, és szégyenlősen megkérdezte:

- Mondd, nincs szükséged segítségre?
- Ha arra gondolsz, hogy magammal viszlek-e, a válaszom most is: nem! – mondta kedvesen, de azért határozott hangon Miklós.

Az angyal másról kezdett beszélni:

- Miklós! Odalent hogy hívnak téged a gyerekek?
- Van, aki Mikulásnak, van, aki Télapónak, esetleg Karácsonyapónak vagy ahogyan te is, egyszerűen Miklósnak szólnak.

TOMOS TÜNDE rajza

gat. De igazából nem is ez a fontos. Hanem az, hogy el ne felejtsek az Ünnepet. Na, de elég a szavakból! Az igazán nagy dolgokra sokszor azért nem figyelnek oda az emberek, mert túl sokat beszéltek már róluk. Ha jót teszel, rejtőzz el a jó mögött! – ezt súgom a gyerekek fülébe, mikor náluk járok. No, de most már indulok, hosszú út áll előttem!

– Csak jövőre térsz haza, igaz?

– Bizony. Nagyon zsúfoltak lesznek a napjaim. Európában Miklós-napkor van a legtöbb tennivalóm. Mire meg Amerikába érek, már Karácsony van. Ott akkor örülnek az érkezésemnek.

– Szóval nem viszel magaddal? – próbálkozott még egyszer az angyalka.

– Nem tehetem. Ha jól tudom, neked egy kisiúra kell vigyáznod. Most is ott lenne a helyed, igaz?

A kis angyal zavartan válaszolt:

– Igen, igen, de most éppen alszik!

– Akkor az álmát vigyázd! Nagyon szeretném, ha akkor is mellette lennél, amikor éjjel arra járok – simogatta meg Miklós, és angyalok énekétől kísérvé indult el a mennyet és a földet összekötő, nem is olyan hosszú úton.

A CSER Kiadó Őrangyalkák című kiadványából

Kartonra ragassz megfelelő színű csomagolópapírt vagy szalvétát, majd vágd ki, és dróttal fűzd össze a darabokat.

KOVÁCS ANDRÁS FERENC

Karácsony

Ó, nagy, havas kékség,
Dicsőség, fényesség,
Megjött a három király!

Boldog istállóban
Leborulnak szótlan

Gáspár, Menyhárt, Boldizsár!
Csillagos palástjuk
Csupa szakadás, lyuk,
Csillagpor, sár, holdsugár!

LÁSZLÓ NOÉMI

Hangskép

Angyalhaj, mire jó?
Könnyű, selymes, mint a hó.

Angyalszárny, hogy zenél?
Mint a hulló tűlevél.

Angyalszív, hogy dobog?
Ahogy égő ág ropog.

Hull a haj, betemet.
Hó takarja a hegyet.

Zúg a szárny, zeng a dal.
Fenyőt ringat a vihar.

Ver a szív, gyertya ég:
erdőmélyi fényesség.

Kulcsár Petra, gyergyó-
szentmiklósi és Bartha Kinga,
tordaharaszti olvasónk rajza

A CSER Kiadó *Karácsonyi díszek* című kiadványából

Csipike karácsonyfája

Keressetek nagyobb fenyőtobozt, állítsátok cserépbe, ágacskáira, csúcsára ragasszatok arany, ezüst csillagokat. A cserepet csokorra kötött szalag díszíti.

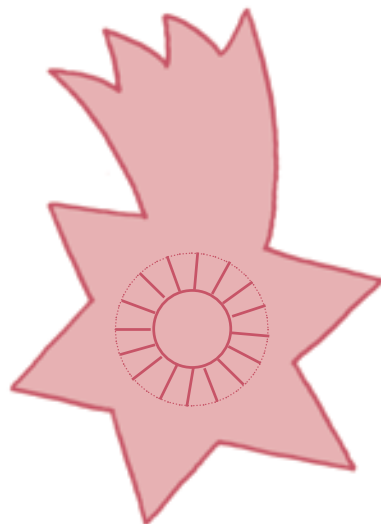
Üdvözlő

Mihály Zsuzsa óvónéni csoportja a szentegyházi 3. sz. Óvodából magokból ragasztotta ezt a csodaszép karácsonyfát. Előbb megrajzolták a körvonalait, aztán bekenték ragasztóval, és sűrűn megszórták zöldre festett retek-maggal. A gömböket félbe választott sárgabor-sóból, a törzset paszulyból ragasztották.

El ne aludjék!

Csis Róbert és Nándor Kolozsvárról küldte nekünk a szebbnél szebb „gyertyatartókat”. Az üstökös és a fenyőcske gyertyaszál talpára illik. Vágjátok körül, ragasszátok vagy fessétek színesre, a közepére vágjatok kicsivel kisebb lyukat, mint a gyertyátok vastagsága, és vagdossátok be sugarasan.

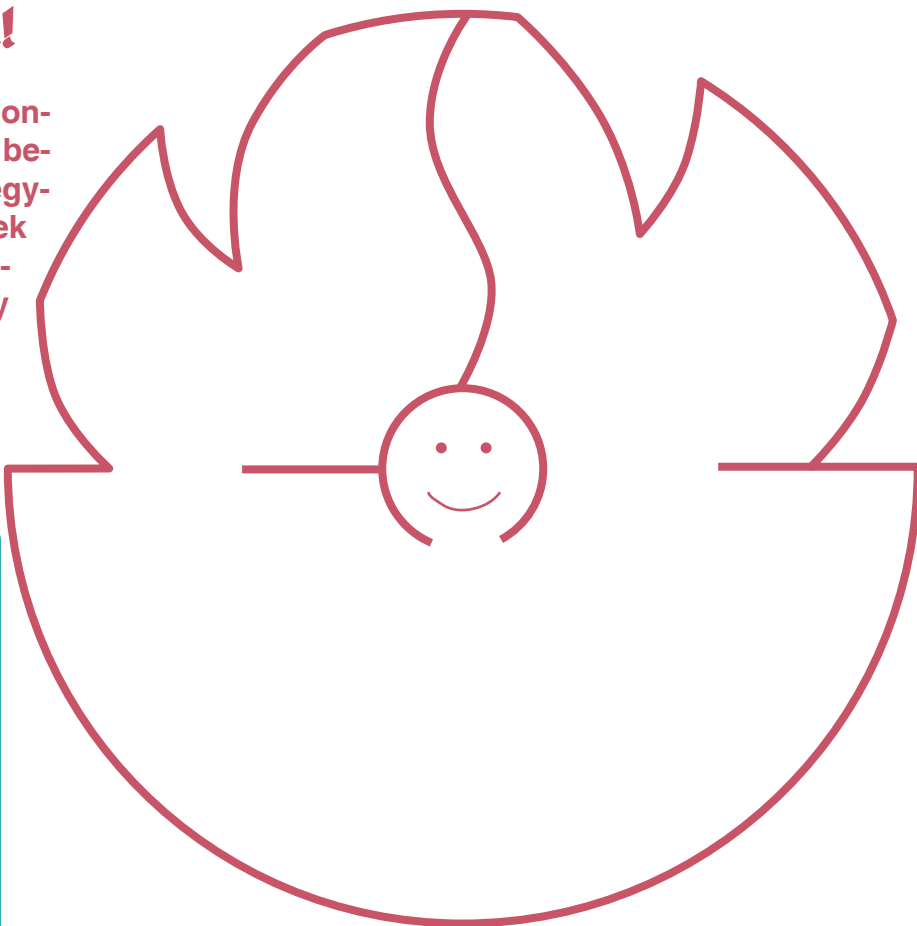

A hóemberkét derékszögbe felállítva ragasszátok a talphoz, a szarvast négybe hajtott csíkra rajzoljátok, és vágjátok körül. A vastag vonallal meghúzott szakaszt nem szabad elvágni! A hóemberkéek talpára illetve a szarvasok gyűrűjébe tegyetek teamécsest.

Szállj le hozzánk!

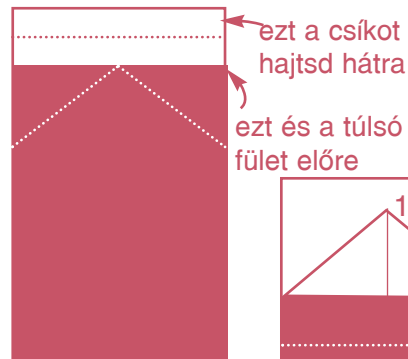
Vágjátok körül az angyalkát pontosan követve a vonalakat. A bevágás mentén csúsztassátok egymásba a szárnyait. Készítsetek minden családtagnak egyet-egyet. Az ünnepi asztalon vagy a karácsonyfán is csodaszép.

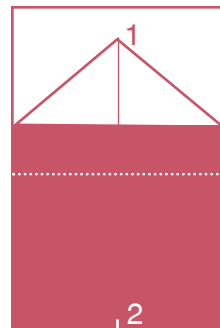

Mikulásjárás

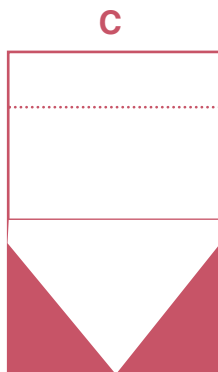
A csittszentiváni Puskás Izabella egyik oldalán piros, a másikon fehér papírcsíkból hajtogatott Mikulást, Nemes Ildikó tanító néni osztálya a sepsiszentgyörgyi Váradi József Iskolából pedig piros szalvétából. Az arca öntapadós papír, a szakála és süvegén a bojt vattából van.

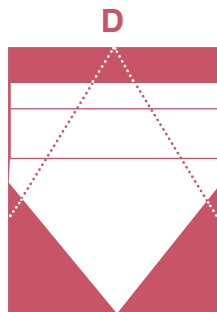
A

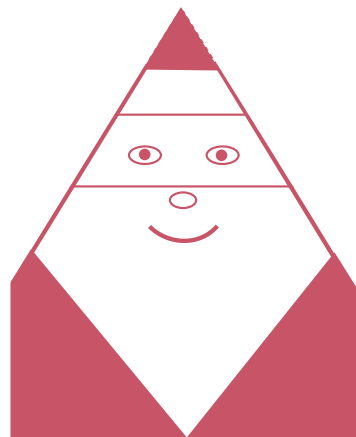
B

C

D

A 7x20 cm-es papírcsíkot hajtsd ketté úgy, hogy fent maradjon egy kb. 1,5 cm-es fehér rész (A). Az 1-es csúcsot hajtsd a 2-es pontba (B). Hajtsd előre a felső csíkot a szaggatott vonal mentén (C). Tűrd be a két oldalsó fület (D), rajzolj szemet, mosolygó szájat a Mikulásnak!

KÖSD ÖSSZE

az egyforma rajzocskákat!

**KERESD
MEG**

a kontyos, dundi
angyalkát!

Szivárvány-POSTA

November közepéig a következő olvasóinktól kapunk levelet: **Rigó Árpád**, Székelyzsombor; **Farkas István**, Egrestő; **Engsli Izabella**, Szaniszló; **Tankó Blanka**, Deák Gellért, Kovászna; **Ferencz-Deák Bíborka**, Gelence; **Fórika Dóra**, Tekerőpatak, Szombatfalvi Tünde, Kissolymos; **Varga Kitty**, Erdőfüle; **Szóllósi Kitty**, Mezősámsond; **László Kata**, Marosvásárhely; **Zágoni Dorottya**, Csíkdánfalva; **Balázs Zsolt**, Segesvár; a **kolozsvári 2-es Napközi Méhecske** csoportja; a **székelyudvarhelyi Csillagvár** Napköziotthon Mesevilág csoportja; a **szászrégeni A. Maior I-II.**; a **nagybányai P. Dulfu Iskola I. osztálya**. Köszönjük szépen!

Arra kérünk, a nekünk címzett borítékra írjátok rá: SZIVÁRVÁNY, különben nem tudjuk, hogy a másodi-kosok kinek szánják a küldeményüket, hová írjuk be nevüket: a Szivárvány vagy a Napsugár Postaládájába.

Áldott, boldog
Karácsonyt kívánunk
óvodásoknak,
kisiskolásoknak,
nevelőknek és szülőknek!

Réthi Barna Szabolcs, Páva

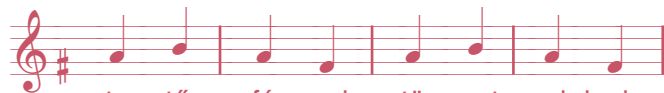

Melegedjünk

Egy gyermek a tűz, a kör közepén guggol. A többiek kézfogással körbejárnak, és az utolsó három ütemre kezüket előretartva, dörzsölgetve (mintha melegednének) közelednek a kör közepe felé. A végén a láng lobban, és elkap valakit: ő lesz az új tűz.

Á-cso-rog-junk, bá-cso-rog-junk,

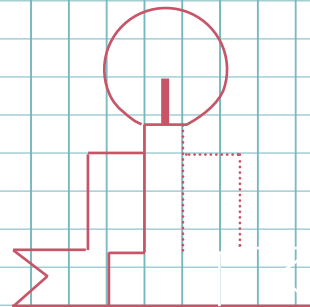
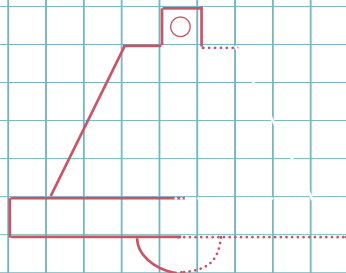
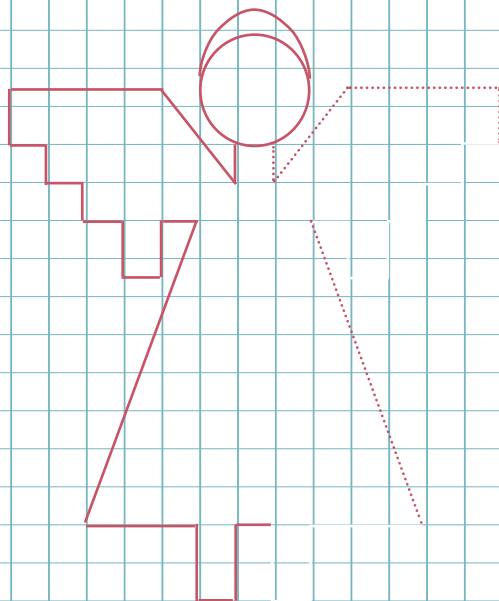
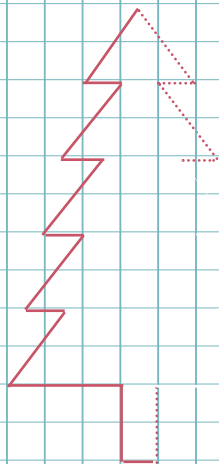
te- tő- fá- val tü- zet rak-junk.

Sej, meg is me- le-ged- jünk!

FEJEZD BE,

és színezd ki a rajzokat!

Angyalszárny

Karácsony éjszakáján az ökör meg a csacsi azt a feladatot kapta, hogy leheletével melengesse az újszülött kis Jézust. Ám Karácsony éjszakája bizony nagyon hosszú, ezért idő múltával maga a csacsi is fájni kezdett, és nem lélegzett többé nyugalmasan, hanem szipogott, szortyogott, fulladozva kapkodott levegő után.

A kis Jézus, akit szintén megcsapott az éji hűvösség, látta, hogy didereg a csacsi. Rákacsintott az egyik angyalra – egész angyaléknak dalolta a pásztorok feje fölött, hogy – Dicsőség! Dicsőség! Ez az angyalka föléjük hajolt, és hófehér, puha szárnyával lágyan betakarta a csacsit is meg őt is.

Béke és szeretet töltötte be az istállót. És a Szentséges éj csodája tovább folytatódott.

**A MÓRA Kiadó 366... sőt több állatmese
című kiadványából**

ZÁGONI BALÁZS

Az Angyal tanítványa

Barni levelet írt az Angyalnak, és kitette az ablakba. Nem lett volna ebben semmi meglepő, ha mindez nem egy meleg szeptemberi napon, egy héttel iskolakezdés után történik.

– Még messze van Karácsony, Barni – mondta Anya meglepetten.

– Még... – Apa egy kicsit számolgatott fejben, aztán legyintett – még nagyon sokat kell aludni, amíg jön az Angyal.

– Kiszámoltam, Apa, pontosan százkettőt – vágta rá Barni.

– De akkor miért írtál neki ilyen hamar levelet? – kérdezte Apa.

– Ha meggondolod magad addig, akkor mi lesz? – toldotta meg Anya.

– Be kell bizonyítanom Róbertnek, hogy létezik Angyal – mondta Barni határozottan.

– Azt mondta ma az iskolában, hogy nincs is Angyal. Márpedig ha ezt a levelet elviszi, akkor van.

Apa és Anya összenéztek, hümmögtek. Aztán másnap reggelre eltűnt a levél.

– Na ugye, hogy van Angyal! – kiáltott kora reggel Barni diadalmasan, s ma nem kellett nógatni az öltözködésnél és cipőhúzásnál.

Délután lógó orral jött haza az iskolából.

– Róbert azt mondta, hogy a levelet akárki

elvehette. És én mondtam neki, hogy de minden évben megkapom, amit az Angyaltól kérek, ha nem is mindig mindent, de azért sokfélét. Róbert miért mond ilyen butaságot, hogy nincs Angyal!

Barni majdnem sírt haragjában. Elővett egy papírt, és írni kezdett:

Kedves Angyal! Kérlek szépen, bizonyítsd be Róbertnek, hogy vagy. Róbert azt hiszi, hogy a szülei veszik az ajándékot, és ők hozzák a karácsonyfát, és dugdossák a kamrában. Róbert nagyon buta!

Az írás persze nem ment ilyen gyorsan, mert Barni még csak nyomtatott betűkkel és nagyon lassan tudott írni. Mire befejezte, már elpárolgott a mérge. Fogott egy radírt, kitörölte a butát, és a következőket írta:

Kérlek, ne haragudj Róbertre, amiért nem hisz benned. Biztosan ő is fog hinni benned, csak be kell bizonyítanod neki, hogy létezel!

Barni

Kitette az ablakba, és a levél reggelre eltűnt.

Barni nem lepődött meg, hisz tudta, hogy ez fog történni. Annál jobban meglepődött következő reggel, amikor újból ott találta a levelet az ablakban. Kicsit összeszorult a torka, azt hitte, valami rosszat tett, ezért hozta vissza az Angyal. De amikor kézbe vette, hatalmasat dobbant a szíve. Ez nem ugyanaz a levél volt, hanem válaszlevél az Angyaltól! Égszínkékpapíron sok pici csillag világított, és a következő sorok álltak:

Drága Barni,

Örülök, hogy azt szeretnéd: Róbert is higgyen bennem. Akarsz segíteni ebben?

Barni felnézett Apára és Anyára. Fülig szaladt a szája, bólintott, és tovább olvasott.

Arra kérlek, légy a tanítványom: készíts ajándékot Róbertnek. Igazi, angyali ajándékot! Gondolkozz, és lepd meg azzal, aminek a legjobban örülné. Apa és Anya biztosan segíteni fog neked.

Az Angyal

Apa és Anya csodálkoztak, hümmögtek, aztán tovább végezték a dolgukat. Barni pe-

dig nekilátott gondolkozni. És minél jobban gondolkozott, annál inkább arra a következtetésre jutott, hogy Róbert a négyajtós csuklós autóbusznak örülne a legjobban. A négyajtós csuklós autóbuszt Barni iskolakezdés előtt kapta Anyáéktól, és ő is nagyon szerette.

Ekkor odament Apához, és azt mondta:

– Apa, már tudom, hogyan leszek jó angyal-tanítvány! Róbertnek adom angyali ajándék-nak a csuklós buszomat!

– Jól meggondoltad? Nem fogod megbánni?

– Nem, mert ez igazi angyali ajándék lesz!

Még csak két apró gond volt: hogyan kell megírni az angyali levelet, és hogyan jusson el az ajándék Róberthez? Az elsőben Anya segített. Színes papírlapot vett elő, igaz nem voltak rajta világító csillagok, de azért nagyon szép volt, és Anya majdnem olyan szép betűket tudott írni, mint az Angyal. Hogy mi legyen a levélben, azt együtt találták ki.

Kedves Róbert,

Még nincs itt a Karácsony, de ezt az ajándékot most azért adom neked, mert szeretném, ha elhinnéd, hogy én létezem, és Karácsonykor valóban én látogatok el minden házba széles e világon.

Az Angyal

Ezután Apa és Barni beült az autóba, és amikor a legtöbb házban már eloltották a vilányt, elautóztak Róbertékhez. Csendben leparkoltak a ház előtt, és vártak. Amikor ki-aludt a villany Róbert szobájában, Barni odaosont a kapuhoz, és óvatosan becsúsztatta a

levelet meg a szépen becsomagolt autóbust a rácsok közt.

Másnap Barni nagyon várta, hogy Róbert megérkezzen az iskolába, de Róbert nem jött. Becsengettek, és Róbert még mindig nem jött. Bejött a tanító néni, és Róbert még mindig nem volt ott! Barni nagyon izgult. Mi történhetett? Aztán kipirult arccal, vigyorogva megérkezett Róbert, kezében a négyajtós, csuklós busszal. Már nem mondhatott semmit Barninak, mert megkezdődött az óra. De kisvártatva egy cetli csúszott a Barni padjára. Róbert ákombákom betűivel az állt rajta, hogy „VAN ANGYAL!” Barni megfordította a papírt, és csak annyit írt a hátára: „TUDOM.”

Nem tudom, abban a pillanatban ki örült jobban: Róbert vagy Barni?

Róbert megtudta, hogy van Angyal. Barni pedig megtudta, milyen Angyalnak lenni.

Ettől az évtől kezdve minden Karácsonykor ő maga is kis ajándékokat készített. Becsomagolta, néha levelet is írt hozzá, és amíg Apa, Anya és a többiek a „Mennyből az An-

gyal”-t énekelték, odacsente a Karácsonyfa alá.

Még hogy nincs Angyal – gondolta magában. És akkor én kitől tanultam az angyalságot, hm?

80. születésnapján
a gyermekolvasók, a nevelők
és a szerkesztőség
nagy szeretettel köszönti
Fodor Sándort,
a Csipike-könyvek, több ezer
Csipike-levél és e posta-mesék
íróját. Isten éltesse, adjon erőt,
egészséget és Napsugaras-
Szivárványos éveket!

Nem tudom, ti melyiket
szeretitek legjobban az esz-
tendő tizenkét hónapja közül.
Én – bevallom – mind a tizen-
kettőt szeretem, hiszen min-
deniknek megvan a maga
szépsége, mindenik hoz va-
lami örömet. December
azonban – más. Kivált a vége

Bara Brigitta, Csíkszentdomokos

felé havas, zimankós idő jár-
ja, amikor már hótakaró borít
erdőt-mezőt.

De elsősorban nem az idő-
járás miatt szeretem, és gon-
dolom ti sem. Mindjárt az
elején, december 5-én este az
ablakba kitett cipőcskétekbe
apró, kedves ajándékokat rak
Mikulás Bácsi. A gyermekek
valamennyien boldogok,
azok is, akiknek csak néhány
szem dió, egy-két édes alma
jut. Ám a Mikulás csak a kez-
det. December 24-ének esté-
jén a legtöbb házban kará-
csonya gyertyái gyúlnak ki,
valamennyien a Kisjézus szü-
letésnapját ünneplitek, aján-
dékokat kaptok Szüleitektől,
ti pedig szép rajzot készíte-
tek, vagy kézimunkáztok ne-
kik valami kedveset. Ezen az
estén mindenki boldog.

Csiki Dorottya Andrea, Nagykend

De van valami, amitől ennek a gyönyörű, örömmel teli hónapnak a vége különösen széppé válik: már Karácsony előtt megszűnik a nap-

palok rövidülése. Attól kezdve – lassan ugyan – de nőni kezdenek a nappalok, rövidebbé válnak az éjszakák. És hiába tör reánk csattogó hidegével a január, az egyre hosszabbodó nappalok jelzik, hogy immár a télnek lassacskán készülődnie kell, mert közeledik, s egyszer csak reánk virrad a tavasz.

Hát mindezekért szeretem legjobban a decembert az esztendő tizenkét hónapja közül: a kedves Mikulásért, a tündökletes Karácsonyért, a közeledő tavasz reménységért.

**Vágd ki a bélyeget,
és ragaszd a gyűjtőlapra!**

**Moldován Zsuzsa rajza,
Marosvásárhely**

Kívánok nektek szép, boldog Karácsonyt, Újesztendőt, és minden jót az új évben!

Melyhez hasonló jókat,
CSIPIKE

**E
lapszám
támo-
gatója:**

Címlap: Székely Edina, Csíkszentdomokos

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja. XXVIII. évfolyam, 310. szám. Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Szerkesztik: ZSIGMOND EMESE főszerkesztő, MÜLLER KATI képszerkesztő. Arculatlerv: KÖNCZEY ELEMÉR. A szerkesztőség postacíme: 400446 Cluj, Str. L. Rebreanu nr. 58. ap. 28. C.P. 137. Telefon/Fax: 0264/418001. E-mail: naps.sziv@napsugar.ro Honlapszerkesztő: KOMÁROMY LÁSZLÓ; www.napsugar.ro Megrendelhető a szerkesztőség címén. A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont IBAN RO45RNCB0106026602080001 B.C.R., SUC. CLUJ S.C. NAPSUGÁR-EDITURA S.R.L. CUI: 210622 Készült a kolozsvári TIPOHOLDING Rt. Nyomdájában. ISSN 1221-776x. Ára 1,6 lej

Mikulás jött vastag télikabátban.
Sok ajándékot tett

a gyerekek csizmájába.

Örüljetez neki, kedves gyerekek,
Mert a Mikulás szeret titeket.

Sok játékkal jön errefele,
Mérhetetlen a szeretete!

Daróczi Renáta Anett, Zsibó

édesség. A Mikulás már az úton van;
szépen hull a hó.

Futó Leó, Zsibó

Szász Szilárd, Csíkszentdomokos

Gergely Bernadett, Oroszhegy

Már kint van a cipőnk.
Semmi zaj. Egyszer egy
döngés hallatszik. A Miku-
lás! A testvé-
reim nem hi-
szik, de kiné-
zünk az abla-
kon. A Mikulás
volt. Már a ci-
pőnkben van az
ajándék és az

kat is megkínálta.

A szépen megterített asztalnál így
mikulásoztunk az osztályban.

Czimbalmos Ágnes, Gyergyószentmiklós

**Kállay Zita néni
jóvoltából
Mikulás püspöki
díszben látogatott
el a brüsszeli
magyar
gyerekekhez.**

Volt egyszer egy nagyon szegény család. Nem volt pénzük még arra sem, hogy díszít vegyenek a karácsonyfára. A gyerek elhatározta, hogy maga készít díszet. Ezt ajándéknak szánta a szüleinek.

Nagyon örültek neki. A Karácsonyt nem a sok bolti ajándék teszi széppé, hanem az általunk készített, amivel megajándékozunk egymást.

Maczkos Szende, Erdőfüle

Már novemberben készülődünk Karácsonyra. Mám nagyon finom süteményeket készít. Karácsonykor apuval elmegyünk énekelni, édesanyu addig takarít és megteríti az asztalt a finom töltött káposztához. Nálunk szokott összegyűlni a család, mivel én vagyok a családban a legkisebb. Itt van az ajándékbonthatás, amit az Angyalka hozott! Mindenki boldog, és örül, hogy ilyen szép családunk van.

Bede Réka, Gyergyószentmiklós

**Tar Gergő,
Koltó**

Volt egyszer egy király, s annak egy magas és bátor fia. Elment világot látni. Útközben megmentette egy őz életét. Estére egy városba érkezett. Meghallotta, hogy a király lányát elrabolta egy gonosz sárkány. Az őz megmutatta az utat a sárkány várához.

– Ha kiállsz három próbát, elviheted a királylányt – mondta a sárkány.

A királyfinak sikerült teljesíteni az első két próbát: almát szedett a láthatatlan almafáról, majd hozott egy darabot az égből.

– Mi nincs bennem, ami az emberekben megvan? – szölt a harmadik kérdés.

– Szeretet – válaszolta a királyfi.

Ahogy ezt kimondta, a sárkány eltűnt. A királylányt visszavitte a városba, és visszament az Édesapjához.

Aki nem hiszi, járjon utána.

Gálfi Csaba, Szilágysomlyó

Bartha Kincső, Sepsiszentgyörgy

Rajz- üzenet

Geréb
Barbara,
Székely-
udvarhely

Sfura Lothár,
Nagykároly

Csata Orsolya Beatrix,
Gyergyószentmiklós

Bara Brigitta,
Csíkszentdomokos

Jákó György János,
Páké

